

Potom sme išli v sprievode maďarských žandárov cez Veľký Pesek, kde sme asi 2 hodiny čakali na kolonistov z Lontova. Potom sme pokračovali v ceste cez Levice na hranice. Keďže sme tam prišli až večer, nemohli nás Maďari odovzdať čs. úradom. Preto sa s nami vrátili späť do Levíc, kde sme prenocovali. Nasledujúci deň ráno nás potom odovzdali na hranici asi 1 a pol – 2 km od Levíc vzdialenej čs. pohraničnej finančnej strážni a četníctvu.

Nevidel som, že by sa maďarskí žandári alebo vojaci dopustili nejakých násilností, alebo iných výčinov proti niektorému príslušníkovi našej kolónie.

Pri mojom odchode som musel v kolónii zanechať tento majetok:

Poľnohospodársku pôdu, lúky, záhradu, les a iné v celkovej výmere 56 kat. j. v cene 367 500 Kč, obytné budovy, zariadenie, budovy a zásoby v hodnote 151 250 Kč, hospodárske budovy v cene 57 500 Kč, poľnohospodárske plodiny v cene 42 340 Kč, dobytok v cene 31 050 Kč, hospodárske náradie v cene 42 500 Kč a ocenenie obhospodarovania majetku za 14 550 Kč. Utrpel som celkovú škodu v hodnote 706 740 Kč. Okrem vkladov v roľníckej vzájomnej pokladnici v Želiezovciach per 12 000 Kč a pohľadávky u súkromných osôb v cene 14 400 Kč.

Z tejto sumy som dlžný Zemskej banke v Bratislave 69 000 Kč a v iných peňažných ústavoch a u súkromníkov 25 650 Kč, spolu 94 650 Kč.

Po prečítaní schválené.

D. a h.

strážmajster Pecák, v. r.
strážmajster Kubica, v. r.

Ján H, v. r.

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., bez č.

171

19. december 1938, Podolie.

Zápisnica napísaná na žandárskej stanici s Katarínou D., manželkou Michala D., predtým kolonistkou v obci Lehnice, ktorá vypovedala o hodnote majetku, ktorý v dôsledku vyhodenia musela zanechať na okupovanom území.

Zápisnica

Menovaná bola upozornená, že prípadne môže byť vyzvaná, aby udané okolnosti potvrdila aj prisahou.

Katarína D. udala:

Maďarskí vojaci nám zobrali z chlieva 3 prasiatka vo váhe asi 25 kg a jeden maďarský četník vzal môjmu manželovi jeden nový bicykel a daroval ho jednej mladej Maďarke. Ináč nás nebili, ani žiadnym surovým spôsobom sa ku nám nechovali.

Dňa 10. 11. 1938 prišli dvaja maďarskí četníci a vyzvali nás, aby sme v priebehu 24 hodín sa vyst'ahovali. Zakázali nám odniesť si sebou akýkoľvek majetok. Mali sme 9 kráv a 2 kone, ktoré sme museli predat' pod cenu, a to kus za 200 až 500 Kč. Ľudia nič nechceli kupovať, nakoľko boli upozorňovaní četníkmi, že keď odídeme, dostanú zadarmo všetko, čo tam zanecháme.

Ženy našich susedov, maďarské príslušníčky, za prítomnosti maďarských četníkov rozbali nám všetok domáci hnutelný inventár, ako nábytok a podobne.

Nechali sme tam 17 k. j. pozemkov, nový obytný dom v cene 58 000 Kč, chlievy a obilné skladište v cene 12 000 Kč, 30 q obilia, 50 q zemiakov, 10 q kukurice a väčšie množstvo zeleného krmiva pre dobytok.

Zápisnica ukončená, prečítaná a podpísaná.

Zapisovateľ a svedok:

J. Pecha, v. r.

strážmajster

Vypočúvaná:

Katarína D., v. r.

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., bez č.

172

19. december 1938. Zborov.

Hlásenie žandárskej stanice okresnému úradu v Bardejove o výpovedi Jozefa R. a jeho syna Benjamína R. o pomeroch v okupovaných Košiciach, o perzekúcii Nemaďarov a svojom vyhostení.

Oznamujem, že Jozef R. a jeho syn Benjamin R. udali:

Niekoľko dní po okupácii Košíc maďarským vojskom išiel Pinkas L. z Košíc so svojou dcérou po ulici a napadol ho maďarský vojak, ktorý mu dal niekoľko zaúch. Napadnutý sa ohradil proti takémuto počínaniu, ale musel z miesta odísť, lebo by ho maďarskí vojaci ešte viac zbili. Maďarský dôstojník, ktorý bol prítomný pri incidente, vojakovi, ktorý bil Pinkasa L., blahoželal k jeho konaniu na ulici.

Každý z košických občanov alebo iných zo zabraného územia, ktorí dali alebo darovali nejakú čiastku na obranu čs. štátu, boli predvolaní na Policajné riaditeľstvo do Košíc. Tí, ktorí mali domovskú príslušnosť na okupovanom území, boli daní do väzenia, a tí, ktorí boli príslušní na iné miesto v Č-SR, museli sa do 24 hodín vysťahovať z okupovaného územia. Tak bol zatknutý rabin z Moldavy nad Bodvou, obchodník G. zo Šene pri Košiciach a iní.

Majiteľ taxika B. z Košíc dal pri mobilizácii č-s. vojsku k dispozícii motorové vozidlo a bol za to maďarským policajným riaditeľstvom zavretý na 24 dní.

Každý, kto nemal domovskú príslušnosť do Košíc, bol povinný sa prihlásiť na policajnom riaditeľstve a do 24 hodín musel opustiť Košice.

Na Policajné riaditeľstvo v Košiciach boli predvolaní rodičia, ktorí posielajú svoje deti do slovenských škôl. Dostali prísľub, že na školách sa bude vyučovať slovensky, ale hneď vzápätí boli nahováraní maďarskými úradníkmi, aby deti neposielali do slovenských škôl, pričom im pohrozili perzekúciou. Slovenské školy vôbec neboli otvorené.

Tak isto bolo aj s gymnáziom uršulinok. Jeden deň sľúbili, že bude slovenský vyučovací jazyk. Keď druhý deň deti prišli do gymnázia, budova bola zamknutá a sestry, ktoré na gymnáziu vyučovali, poslali na Slovensko.

V Košiciach boli tiež demonštrácie, pri ktorých demonštranti vykrikovali maďarsky: